

การพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความและทักษะการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียนระดับชั้น Middle School

The Development of Reading Comprehension and Self-Directed Learning Through Reciprocal Teaching in Middle School Classrooms

สุชานันท์ สิงหรา ณ อยุธยา¹
อัญชลี ทองเฒ²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการสอน แบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School 2) เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียนระดับชั้น Middle School 3) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนนานาชาติหลังเรียนอ่านจับใจความแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ ของปีการศึกษา 2559 ที่เรียนวิชาภาษาไทยระดับ Thai Foundation จำนวน 7 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) โดยมีเครื่องมือในการวิจัยทั้งหมด 5 อย่าง ได้แก่ 1) ชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พร้อม แบบทดสอบความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย 3) แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง 4) แบบสอบถามความพึงพอใจ 5) แบบสอบถามภูมิหลังทางการใช้ภาษาไทย

ผลการวิจัยพบว่า

1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching โดยคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71

2) นักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching อยู่ในระดับสูงจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100

3) นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching โดยคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43

¹ นักศึกษาลัทธิศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

² ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ต่อการเรียนแบบ Reciprocal Teaching อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.83)

Abstract

The purposes of this experimental study are to 1) examine the middle school students' reading comprehension ability when being taught through Reciprocal Teaching method 2) examine the middle school students' ability to become self-directed learners when being taught through Reciprocal Teaching method 3) examine the middle school students' results of Thai reading comprehension and 4) examine the middle school students' satisfaction with reciprocal learning experience. This research was conducted at International School Bangkok where 7 middle school students were purposively chosen to participate in the study. The materials used to carry out this study include 1) reading comprehension packet designed to be used with reciprocal teaching 2) reading comprehension post-test 3) students' self-assessment of self-directed learning behaviors 4) students' satisfaction with reciprocal learning assessment and 5) Thai language background questionnaire

The results of this study indicated that:

1) 6 out of 7 students or 85.71% of the students scored 80% and above in exercises in the reading comprehension packet

2) 7 out of 7 students or 100% of the students were shown to have a high level of self-directedness in terms of learning

3) 5 out of 7 students or 71.43% of the students scored 80% and above in the reading comprehension post-test

4) Students' level of satisfaction with reciprocal learning method is high ($\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.83)

ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ทุกสิ่งในโลกนี้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามความจริง ตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพฤติกรรมหรือความคิดเห็นของมนุษย์ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมประเพณีและสิ่งแวดล้อม ดังนั้นมนุษย์จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์รอบด้านที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อให้สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม เช่น ปัจจุบันโลกได้เข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ และใช้เทคโนโลยีในการติดต่อสื่อสาร ทำให้สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างง่ายดาย และเชื่อมโยงเหตุการณ์และผู้คนต่างๆ ทั่วโลกอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับเปลี่ยนไปในทิศทางเดียวกันกับบริบทของโลก เพื่อพัฒนาและ

เตรียมทรัพยากรมนุษย์ให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในโลกอนาคต โดยการปรับการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ซึ่งมีองค์ประกอบ คือ 3 R ได้แก่ Reading (การอ่าน), การเขียน(Writing) และ คณิตศาสตร์ (Arithmetic) และ 4 C (Critical Thinking - การคิดวิเคราะห์, Communication- การสื่อสาร Collaboration-การร่วมมือ และ Creativity-ความคิดสร้างสรรค์ รวมถึงทักษะชีวิตและอาชีพ และ ทักษะด้านสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยี

การสร้างทักษะพื้นฐาน 2 อย่าง คือ การเรียนรู้ด้วยการอ่านและการเรียนรู้แบบนำตนเอง เป็นหนทางเพื่อเตรียมศักยภาพให้นักเรียนในโลกที่เปลี่ยนแปลงไป

ฟรานซิส เบคอน (Francis Bacon, 2008: 150) นักปรัชญาและนักวิทยาศาสตร์ชาวอังกฤษในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านทำให้คนเป็นคนที่สมบูรณ์ ประโยคดังกล่าวได้สื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการอ่านต่อการพัฒนาสติปัญญา ความนึกคิด และความรู้ความสามารถ เพราะการอ่านทำให้คนสามารถเข้าถึงแหล่งความรู้และข้อมูลใหม่ ๆ ที่จะช่วยให้คนมีมุมมองต่อโลกที่กว้างขวางขึ้น อีกทั้งยังจะพัฒนาความคิดสร้างสรรค์เป็นความจำเป็นในการดำรงชีวิต ขณะเดียวกัน เพ็ญศรี รังสิยากุล (2531: 1-2) กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนและต้องใช้สมาธิอย่างมาก เพราะการอ่านไม่ใช่เพียงแค่การมองเห็นและรับความคิดของผู้เขียนผ่านรหัสสัญลักษณ์ตัวอักษรเท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องมีความสามารถในการตีความหมายของสิ่งที่อ่านให้ได้ ด้วยเหตุนี้การอ่านจับใจความจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการทำให้ผู้อ่านประสบความสำเร็จในการอ่าน

ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ภาษาไทยเป็นหนึ่งในแปดสาระการเรียนรู้ที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดไว้ ด้วยเหตุผลที่ว่า ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ และเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่คนไทยใช้ในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37) แม้ว่าในปัจจุบันภาษาต่างประเทศได้เข้ามามีอิทธิพลต่อการเรียนรู้และการทำงานของคนไทยมากขึ้น การเรียนภาษาไทยก็ยังคงมีความสำคัญ ดังพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีที่ได้พระราชทานในพิธีพระราชทานรางวัลประกวดทำนองเสนาะของกรมศิลปากร เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2521 ตอนหนึ่งว่า “ภาษานอกจากเป็นเครื่องมือสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดของชนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็น วัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติด้วย เราผู้เป็นอนุชนรุ่นหลังจึงควรภูมิใจ ช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญา ที่บรรพบุรุษได้อุตสาหะสร้างสรรค์ขึ้นไว้ให้เจริญสืบไป” (ผะอบ โปษกฤษณะ, 2541: 14)

การเรียนรู้แบบนำตนเอง (self-directed learning) เป็นอีกทักษะที่มีความจำเป็นต่อการใช้ชีวิตในศตวรรษที่ 21 เพราะการเรียนรู้แบบนำตนเองสามารถทำให้เกิดการพัฒนาของการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทำให้มนุษย์มีความสามารถในการก้าวทันความรู้ใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง มัลคอล์ม โนลส์ (Malcolm Knowles) นักวิชาการด้านการศึกษาผู้ใหญ่ชาวอเมริกัน ที่ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบนำตนเอง ได้กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้แบบนำตนเองเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนรู้ของตนเอง ตั้งเป้าหมายในการเรียนให้กับตนเอง ระบุทรัพยากรการเรียนรู้ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็ทรัพยากรประเภทบุคคลหรือสื่อที่จะนำมาใช้ในการเรียนรู้

สามารถเลือกรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเองเพื่อนำมาใช้ และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (Knowles, 1975: 18) ด้วยเหตุนี้การเรียนรู้แบบนำตนเองจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในทุก ๆ สาขาวิชาและในการดำรงชีวิต

มาเรีย มอนเตสซอริ (Maria Montessori, 1964) นักการศึกษาชาวอิตาลีเป็นผู้เป็นต้นกำเนิดทฤษฎีสำคัญเกี่ยวกับการศึกษาปฐมวัย เคยกล่าวไว้ว่า สัญญาณความสำเร็จอันยิ่งใหญ่ของครู คือ การที่ครูสามารถพูดได้ว่า นักเรียนของเขากำลังเรียนรู้เสมือนกับว่าไม่ได้มีครูอยู่ด้วย ประโยคที่อ้างอิงนี้สื่อให้เห็นว่าเป้าหมายของการเรียนรู้คือการเรียนรู้ที่จะเรียน คือการที่ผู้เรียนสามารถนำทักษะและหลักการต่าง ๆ ที่ได้สั่งสมมาใช้ขับเคลื่อนการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดอิสระในการเรียนรู้ และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ซึ่งในการพัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองได้นั้น ผู้เรียนมีความจำเป็นที่จะต้องเรียนรู้รูปแบบการเรียนและกลวิธีต่าง ๆ ที่จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุนี้การเรียนการสอนในห้องเรียนควรจะทำให้ความสำคัญกับทักษะในการได้มาซึ่งความรู้ มากกว่าเนื้อหาความรู้ เพราะในระยะยาวแล้วผู้ที่มีทักษะในการหาความรู้ย่อมสามารถประสบความสำเร็จได้มากกว่าผู้ที่มีแต่ความรู้แต่ขาดทักษะ

ความสำคัญของภาษาไทย และการรักษาไว้ซึ่งเอกลักษณ์ประจำชาติและวัฒนธรรมส่งผลให้โรงเรียนนานาชาติในประเทศไทยจำเป็นต้องจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้แก่แก่นักเรียนสัญชาติไทยตามที่กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด เพื่อให้แก่นักเรียนคงความเป็นไทย และมีทักษะในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมภายนอกโรงเรียน ซึ่งการอ่านถือเป็นทักษะทางภาษาที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเรียนรู้ภาษา และการพัฒนาความรู้เกี่ยวกับสังคม และวัฒนธรรมไทย ในขณะเดียวกันความสำคัญของการเป็นผู้เรียนรู้แบบนำตนเอง ก็ได้สะท้อนอยู่ในมาตราที่ 49 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ที่ระบุไว้ว่า รัฐต้องส่งเสริมและให้ความคุ้มครองการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทำให้เกิดนโยบายการเรียนแบบยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ความสำคัญกับนักเรียนผู้เป็นศูนย์กลางของกระบวนการเรียนรู้ และเน้นพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่ทำให้บรรลุเป้าหมายของการเรียนรู้ตลอดชีวิต อย่างไรก็ตาม จากการสังเกตของโรงเรียนนานาชาติเผยให้เห็นว่ายังมีนักเรียนสัญชาติไทยจำนวนหนึ่งที่มีความสามารถทางภาษาไทยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และไม่สามารถอ่านจับใจความและหากกลวิธีต่าง ๆ มาใช้นำตนเองในการเรียนรู้ได้ ซึ่งการสังเคราะห์งานวิจัยของ ฟิลด์ิง และ เพียร์สัน (Fielding & Pearson, 1994: 65) ได้กล่าวว่างานวิจัยในช่วงทศวรรษที่ 80 ได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนและตรงกันว่า ทักษะการอ่านจับใจความเป็นทักษะที่สามารถสอนกันได้ และกลยุทธ์การสอนการอ่านจับใจความก็ได้เกิดขึ้นมากมายตั้งแต่คริสต์ 1980 เป็นต้นมา นอกจากนี้ อลิ่งตัน (Allington, 2001: 98) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านจับใจความที่มีผู้สอนเป็นคนจัดการเรียนการสอนโดยตรงนั้น เป็นการเรียนที่นักเรียนได้รับประโยชน์เป็นอย่างมาก เพราะการที่จัดกลยุทธ์การสอนเพื่อใช้ในการสอนอ่านจับใจความนั้นช่วยทำให้เกิดกระบวนการของการอ่านจับใจความได้อย่างเป็นรูปธรรม ที่นักเรียนสามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาตนเองให้เกิดการเรียนรู้แบบนำตนเองได้

งานวิจัยจำนวนมากได้พัฒนาและศึกษากลยุทธ์การสอนการอ่านจับใจความโดยมุ่งเน้นความสำคัญกับกระบวนการคิด (cognitive operations) ที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่าน (Dole et al., 1991; Pearson & Fielding, 1991; Pressley et al., 2002) ซึ่งมีตัวอย่างของกลยุทธ์เหล่านั้นคือ การสร้างมโนภาพ (visualization) การคาดเดา (prediction) การสรุป (summarization) การถามคำถาม (asking questions) การเฝ้าสังเกตและคอยติดตามความเข้าใจ (monitoring comprehension) และการกำหนดหรือบ่งบอกข้อมูลที่สำคัญ (determining important information) โดยรูปแบบการสอนที่นำกลยุทธ์เหล่านี้มาใช้จะเป็นการสอนที่มีผู้สอนคอยชี้แนะ และดำเนินการสอนด้วยการอธิบายแบบตรงไปตรงมา (direct explanation) ควบคู่ไปกับการสอนแบบ scaffolding ที่เกิดขึ้นจากทฤษฎีวิวัฒนาการทางสังคมของวิกอตสกี (Vygotsky' Social Development Theory) เพื่อให้ผู้เรียนมีบทบาทร่วมกันในการพัฒนาความรู้ด้วยตนเองผ่านปฏิสัมพันธ์ทางสังคม (Sinatra et al., 2002)

งานของ ลินเซนชุกและคณะ (Lysynchuk et al., 1990) ได้กล่าวไว้ว่า รูปแบบการสอนอ่านจับใจความหนึ่งที่น่าสนใจที่มีศักยภาพในการสร้างผู้เรียนให้เรียนรู้แบบนำตนเองได้นั้น คือ Reciprocal Teaching ที่พัฒนาขึ้นโดย พาลินซ์ซาร์ และ บราวน์ (Palincsar & Brown) ในปี คริสต์ศักราช 1984 โดยใช้ทฤษฎีพัฒนาการทางความคิดของเปียเจต์ (Piaget) เป็นรากฐานในการสร้าง Reciprocal Teaching เป็นรูปแบบการสอนที่จัดทำขึ้นสำหรับผู้ที่มีความสามารถในการถอดความหมายของคำ หรือประโยคสั้น ๆ ได้ แต่ยังมีข้อจำกัดในการเข้าใจเนื้อหาโดยรวมอย่างถ่องแท้ โดยการสอนคือ Reciprocal Teaching เป็นการสอนแบบ scaffolding ที่เริ่มจากการมีผู้สอนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้แล้วค่อยๆ เคลื่อนการเรียนรู้ให้แก่นักเรียนเป็นศูนย์กลางในท้ายที่สุด ซึ่งกระบวนการในการเรียนรู้แบบ คือ Reciprocal Teaching นั้น ต้องใช้สี่กลวิธีในการสอน สี่กลวิธีนี้ก็คือ 1) การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาที่อ่าน 2) การสร้างความกระจ่างในสิ่งที่ไม่เข้าใจ 3) การสรุปย่อเนื้อหา และ 4) การคาดการณ์เนื้อหาในส่วนที่ยังไม่ได้อ่าน ซึ่งเป็นการช่วยกระตุ้นความคิด และเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้แสดงความคิดเห็นของตนเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน ลินเซนชุกและคณะ (Lysynchuk et al., 1990) กล่าวได้ว่า Reciprocal Teaching เป็นกลยุทธ์การสอนอ่านจับใจความที่พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานของทฤษฎีการเรียนรู้ของทั้งเปียเจต์ (Piaget) และวิกอตสกี (Vygotsky) โดยใช้กลวิธีทั้งสี่เพื่อกระตุ้นความคิด ผ่านวิธีการสอนแบบการทำงานร่วมกันในกลุ่ม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน Reciprocal Teaching พบว่ามีงานวิจัยต่างประเทศจำนวนมากที่ศึกษาเกี่ยวกับผลการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน reciprocal teaching ในการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เช่นในงานวิจัยของ ไรลีย์ และคณะ (Reiley et al., 2009) ได้นำการสอนแบบ Reciprocal Teaching ไปใช้ในการสอนทำโจทย์ปัญหาของวิชาคณิตศาสตร์ ซึ่งผลลัพธ์คือ สามส่วนสี่ของนักเรียนที่ได้เรียนผ่านกระบวนการการสอนแบบ Reciprocal Teaching นั้นสามารถหาคำตอบได้ถูกต้อง ในขณะที่ นักเรียนที่ไม่ได้เรียนผ่านกระบวนการการสอนแบบ Reciprocal Teaching นั้น มีน้อยกว่าหนึ่งส่วนสามของนักเรียนที่สามารถหาคำตอบที่ถูกต้องได้ แม้ว่านักเรียนที่ได้เรียนแบบ Reciprocal Teaching นั้นจะใช้เวลานานกว่าในการหาคำตอบ ซึ่งจากการอภิปรายผลผู้วิจัยได้กล่าวว่า ข้อแตกต่างที่เห็นได้ชัดระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้เรียนแบบ Reciprocal Teaching และที่ไม่ได้เรียนแบบ Reciprocal

Teaching คือกระบวนการในการใช้ความคิดในการหาคำตอบนั่นเอง ในขณะเดียวกัน งานวิจัยของ เคลลี่ และคณะ (Kelly et al., 2010) ที่ศึกษาผลการอ่านจับใจความของนักเรียนจากสองชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 4 และ 5 โดยการสอนแบบ reciprocal teaching แสดงให้เห็นว่านักเรียนจากทั้งสองชั้นที่ได้เรียนแบบ Reciprocal Teaching ทำคะแนนสอบ Progressive Achievement Test ได้ดีขึ้นอย่างมาก

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านแบบ Reciprocal Teaching ในประเทศไทยยังมีอยู่ไม่มาก และงานวิจัยที่ได้จัดทำขึ้นส่วนใหญ่ก็เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้ทางการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการสอน Reciprocal Teaching เช่นงานวิจัยของ ธนัชพร ก้อนพันธ์ (2549) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching และ การสอนอ่านเพื่อการศึกษา ในทางเดียวกัน งานวิจัยของ ยุวดี อยู่สบาย (2552) ได้เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching และ การสอนแบบ skill-based teaching ซึ่งผลลัพธ์ที่ออกมาของทั้งสองงานวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบ Reciprocal Teaching มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบการอ่านเพื่อการศึกษา และ skill-based teaching อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากงานวิจัยที่ได้อ่านมา แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอนแบบ Reciprocal Teaching มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความที่สามารถนำไปใช้เป็นที่ทักษะในการเรียนวิชาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้ว่าการวิจัยในประเทศส่วนใหญ่จะมุ่งเน้นในการศึกษาการสอนแบบ Reciprocal Teaching กับวิชาภาษาอังกฤษ แต่การวิจัยต้นตำหรับจากฝั่งตะวันตกได้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching สามารถพัฒนาความสามารถทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในฐานะภาษาแม่ได้ ในขณะเดียวกันยังไม่มีงานวิจัยชิ้นใดที่ศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองผ่านการเรียนรู้แบบ Reciprocal Teaching โดยตรง ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำ การเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching มาใช้ในการสอนอ่านจับใจความภาษาไทยให้กับนักเรียนไทยที่ศึกษาอยู่ในโรงเรียนนานาชาติ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยของนักเรียน และความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยผลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้อาจจะเป็นประโยชน์กับการจัดเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติในประเทศไทย และในการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้ของนักเรียนในประเทศไทยได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการสอน แบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ
2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียนระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

3. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนนานาชาติหลังเรียนอ่านจับใจความแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้การสอนแบบ Reciprocal Teaching ของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching หลังเรียนที่มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเต็ม

2. ความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนที่เรียนด้วยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching หลังเรียนอยู่ในระดับสูง

2. นักเรียนที่เรียนด้วยการเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ต่อการเรียนแบบ Reciprocal Teaching อยู่ในระดับมาก

ขอบเขตในการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย คือ นักเรียนระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ ของปีการศึกษา 2559 ที่เรียนวิชาภาษาไทยระดับ Thai Foundation จำนวน 7 คน

2. ตัวแปร

2.1 ตัวแปรต้น คือ การเรียนอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ความสามารถทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

2.2.2 ความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

2.2.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ

2.2.4 ความพึงพอใจของนักเรียน ระดับชั้น Middle School โรงเรียนสถานศึกษานานาชาติ ในการเรียนอ่านจับใจความโดยการเรียนการสอนแบบ Reciprocal Teaching

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จากบทอ่านในหนังสือแบบเรียน
บทความออนไลน์ และ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ จำนวน 8 เรื่อง โดยพิจารณาถึงความน่าสนใจและความเหมาะสม
กับวัยของเนื้อหา

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

4.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการทดลองในภาคการศึกษาที่ 1 ของปีการศึกษา 2559 โดย
ใช้เวลาทั้งหมด 12 คาบ คาบละ 65 นาที

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ประกอบด้วย

1. ชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย
3. แบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง
4. แบบสอบถามความพึงพอใจ
5. แบบสอบถามภูมิหลังทางการใช้ภาษาไทย

ขั้นตอนการเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียม

1.1 ชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอนและรายละเอียดที่เกี่ยวกับการเรียนอ่านจับใจความ โดยใช้
วิธีการสอนแบบ Reciprocal Teaching แก่กลุ่มตัวอย่าง

1.2 อธิบายความหมายและการใช้กลวิธีทั้งสี่ของการเรียนอ่านจับใจความแบบ Reciprocal
Teaching ให้แก่นักเรียน

2. ขั้นทดลอง

2.1 ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอน โดยใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทยโดย
การสอนแบบ Reciprocal Teaching จำนวน 14 คาบ คาบละ 65 นาที ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา
2559

2.1.1 ในช่วงแรก ผู้สอนมีบทบาทในการนำบทเรียนเต็มตัว คือ มีหน้าที่ในการ
ดำเนินการสอนด้วยตนเองแต่ผู้เดียว และให้นักเรียนดูเป็นแบบอย่างในการใช้กลวิธีทั้งสี่ในการอ่านจับ
ใจความที่ถูกต้อง เริ่มตั้งแต่การตั้งคำถามเพื่อให้นักเรียนเกิดการใช้ความคิด และตรวจเช็คความนักเรียนมี
ความเข้าใจในเนื้อหาและรูปแบบการเรียนมากนักน้อยเพียงใด

2.1.2 เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจและมั่นใจในการใช้กลวิธีทั้งสี่ในการอ่านมากขึ้น
ผู้สอนจึงส่งต่อบทบาทครูผู้สอนให้กับนักเรียน โดยให้นักเรียนแบ่งเป็นกลุ่ม ๆ ละ 3-4 คน และให้นักเรียน
ในกลุ่มผลัดกันนำบทเรียนและบทสนทนาในกลุ่มตามที่นักเรียนเคยได้ดูจากการสอนของผู้สอนในช่วงแรก

ของการเรียน ซึ่งในระยะเวลาที่ผู้สอนจะลดบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้ที่คอยแนะนำและช่วยเหลือนักเรียน เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยหรือมีปัญหาในเรื่องต่างๆ

2.1.3 ผู้สอนมีหน้าที่ในการตัดสินใจว่าจะเพิ่มหรือผ่อนบทบาทในการช่วยเหลือและชี้แนะนักเรียน โดยสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนและบรรยากาศในชั้นเรียน ในช่วงที่นักเรียนสามารถนำ การเรียนรู้ได้ดี และมีสมาธิอยู่กับการเรียน ผู้สอนก็สามารถลดบทบาทในการที่จะต้องช่วยเหลือหรือชี้แนะ นักเรียนได้ แต่เมื่อนักเรียนเกิดความไม่มั่นใจ ไม่สามารถนำการเรียนรู้ได้ หรือบรรยากาศการเรียนรู้เริ่ม ตึงเครียดหรือไม่เป็นไปเป็นตามจุดประสงค์ เช่นการไม่ยอมพูดกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม หรือมีเรื่องที่สนใจมาก จนทำให้ออกนอกเรื่อง ผู้สอนก็ต้องเพิ่มบทบาทเป็นผู้ที่คอยช่วยเหลือและชี้แนะเพื่อนำนักเรียนให้กลับ เข้าสู่การเรียนรู้ที่นักเรียนสามารถนำตนเองได้

2.2 ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมของผู้เรียน และบันทึกลงในบันทึกพฤติกรรมการเรียนรู้ หลังจากการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง ผู้สอนให้นักเรียนทำแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความจำนวน

1 ชุดต่อครั้ง รวมเป็น 8 ชุด ซึ่ง ประกอบด้วย

ชุดที่ 1 นิทานสุภาษิต

ชุดที่ 2 ฉลากยา

ชุดที่ 3 จดหมาย

ชุดที่ 4 บทสนทนา

ชุดที่ 5 ข่าว

ชุดที่ 6 บทความสารคดี

ชุดที่ 7 นิทานไทย

ชุดที่ 8 บทความจากนิตยสาร

2.3 หลังจากนักเรียนได้เรียนครบทุกบทเรียนตามที่กำหนดไว้แล้ว ผู้สอนให้นักเรียนทำ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความ และทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อ การเรียนการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching

3. ชั้นประเมินผล

3.1 ผู้สอนรวมนับคะแนนแบบทดสอบความสามารถการอ่านจับใจความ

3.2 ผู้สอนตรวจนับคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง การอ่านจับใจความ

3.3 ผู้สอนประมวลผลแบบประเมินความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง

3.4 ผู้สอนประมวลผลแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนการอ่านจับใจความ ภาษาไทยโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้สอนได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลหลังจากการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทยโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching โดยใช้ ค่าร้อยละ (Percentage)
2. วิเคราะห์ผลการศึกษาศักยภาพความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. วิเคราะห์ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านจับใจความภาษาไทย และ โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
4. วิเคราะห์ประเมินแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียนรู้การอ่านจับใจความโดยการสอนแบบ reciprocal teaching โดยใช้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
5. วิเคราะห์พฤติกรรมของนักเรียนที่เกิดขึ้นระหว่างการอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching
6. อภิปรายผล โดยใช้ตารางและการพรรณนา

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 โดยความสามารถในการใช้กลวิธีทั้งสี่ของ Reciprocal Teaching ของนักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ทั้งสี่กลวิธี โดยมีความสามารถในการสร้างความชัดเจนสูงสุด ($\bar{X} = 91.07$) ตามมาด้วย การตั้งคำถาม ($\bar{X} = 89.95$) การคาดเดา ($\bar{X} = 85.71$) และการสรุป ($\bar{X} = 83.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่าในภาพรวมมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.57 ถึง 98.21

2. จากการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีความสามารถระดับสูงจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยรวมนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$ S.D. = 0.72) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า พฤติกรรมที่กล่าวว่า ฉันสามารถบอกได้ว่าฉันไม่เข้าใจอะไรระหว่างที่เรียน ($\bar{X} = 4.43$ S.D. = 0.53) ฉันตั้งเป้าหมายในการเรียนด้วยตัวของฉันเอง และ มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด ($\bar{X} = 4.43$ S.D. = 0.79) ตามมาด้วย พฤติกรรมที่กล่าวว่า ฉันหาข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยให้ฉันเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น ($\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.49) ฉันถามคำถามเวลาที่ฉันไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.76) ฉันทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด (คะแนนเฉลี่ย = 4.29 S.D. = 0.76) ฉันพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ฉันทำผิดในงานของฉัน ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.82) ฉันนำสิ่งที่เรียนไปใช้นอกห้องเรียน ($\bar{X} = 3.86$ S.D. = 0.69) ฉันหาข้อมูลและความรู้ต่างๆ เพิ่มเติมจากที่ครูสอนในห้องเรียน ($\bar{X} = 3.86$ S.D. = 0.90) ฉันลองใช้หลาย ๆ วิธีในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ($\bar{X} = 3.57$ S.D. = 0.98) ฉันทำบ้านที่กว่าฉันต้องทำอะไรบ้างเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน ($\bar{X} = 3.43$ S.D. = 0.53)

3. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนนานาชาติหลังเรียนอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 โดยความสามารถในการใช้กลวิธีการตั้งคำถาม การสร้างความชัดเจน และการสรุป ของ Reciprocal Teaching ของนักเรียนในการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และ ความสามารถในการคาดเดาของ ของนักเรียนในการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีคะแนนร้อยละ 76.19 โดยมีความสามารถในการสรุป คะแนนเฉลี่ย 92.86 ได้ดีที่สุดใน มาด้วย การตั้งคำถาม และการสร้างความชัดเจน คะแนนเฉลี่ย 80.00 และการคาดเดา คะแนนเฉลี่ย 76.19 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่าในภาพรวมมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.67 ถึง 100

4. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ต่อการเรียนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า ความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.83) โดยมีด้านเจตคติต่อการใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความภาษาไทย โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching ($\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.80) มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามมาด้วย ด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.76) และด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน ($\bar{X} = 4.20$ S.D. = 0.87)

พฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนอ่านจับใจความโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching

1. นักเรียนทุกคนคุ้นชินกับการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารมากกว่าภาษาไทย และมักใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในขณะที่ทำกิจกรรมการอ่าน ทำให้ครูต้องคอยเตือนนักเรียนให้พูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นภาษาไทยมากขึ้น โดยแทรกประโยคภาษาไทยเข้าไปเป็นระยะๆ พร้อมทั้งคอยถามนักเรียนว่าถ้าพูดแบบนี้ในภาษาไทยจะต้องพูดว่าอย่างไร

2. ในช่วงแรกๆของการเรียน ครูให้นักเรียนอ่านบทความโดยการอ่านออกเสียงพร้อมๆกัน โดยมีครูคอยถามคำถาม และใช้กลวิธีทั้งสี่ของ reciprocal teaching ให้นักเรียนดูเป็นตัวอย่างอยู่เรื่อยๆ ซึ่งพฤติกรรมของนักเรียนระหว่างการเรียนโดยมีครูนำบทเรียนนั้นแตกต่างกันออกไป นักเรียนบางคนคอยจดสิ่งที่ครูพูด และขีดเส้นใต้หรือไฮไลท์คำต่างๆที่เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนไม่รู้ความหมาย ส่วนนักเรียนอีกกลุ่มไม่ค่อยชอบจดและเขียนลงไปในชุดแบบฝึก แต่ใช้วิธีฟังและถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

3. ช่วงที่บทบาทของครูในการนำบทเรียนลดลง นักเรียนทุกคนสามารถสร้างบทสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลได้ อย่างไรก็ตามวิธีการนำกลวิธีทั้งสี่ของ reciprocal teaching ไปใช้ของนักเรียนแต่ละคนนั้นแตกต่างกัน นักเรียนคนหนึ่ง เป็นนักเรียนที่มีทักษะการอ่านและเขียนภาษาไทยที่ค่อนข้างอ่อนเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นๆ แต่เป็นเด็กนักเรียนที่มีความพยายามและตั้งใจ ทุกๆครั้งที่ต้องอ่านบทความต่างๆ นักเรียนจะอ่านออกเสียงเบาๆ คอยจดคำศัพท์ที่ตนเองไม่รู้ที่อยู่เสมอๆ และยกมือถามคำถามทันทีเมื่อเวลาไม่เข้าใจหรือติดขัดใด ๆ ซึ่งอาจจะทำให้กระบวนการอ่านของเขาช้าเมื่อเทียบกับนักเรียนคนอื่นๆ แต่การใช้กลวิธีอย่างมีประสิทธิภาพนี้ทำให้นักเรียนคนดังกล่าวสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้อย่างดี และเมื่อถึงเวลาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ก็สามารถจดจำรายละเอียดต่างๆของเรื่องได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องพลิกหน้ากลับไปดู ซึ่งต่างกับนักเรียนอีกคนหนึ่งซึ่งไม่ค่อยมีความพยายามในการอ่านภาษาไทย

และฟัง google translate ในการอ่านหลาย ๆ ครั้ง ทำให้นักเรียนคนนี้ไม่สามารถเข้าใจเนื้อหาได้อย่างถ่องแท้

4. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันได้เป็นอย่างดี และนักเรียนสามารถสร้างบทสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยใช้กลวิธีทั้งสี่ได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างนักเรียน ทำให้นักเรียนได้แสดงความเข้าใจในการใช้กลวิธีต่าง ๆ ออกมาให้ครูได้เห็น และเป็นการเพิ่มความเข้าใจในเรื่องที่อ่านมากขึ้น เพราะนักเรียนได้ผ่านการใช้กระบวนการคิดทั้งเวลาที่ประมวลคำพูดหรือความคิดเห็นของผู้อื่น และกลั่นกรองความคิดของตนเองก่อนที่จะพูดออกมาให้เพื่อน ๆ ฟัง ครั้งหนึ่ง มีนักเรียนสองคนถกเถียงกันเรื่องคำถามข้อหนึ่งในชุดฝึกอ่าน เมื่อความคิดเห็นของทั้งคู่ไม่ตรงกัน นักเรียนคนแรกจึงถามนักเรียนคนที่สองว่า “จุดประสงค์ของบทความนี้คืออะไร” ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของนักเรียนคนแรกต่อคำถามและเนื้อเรื่อง

5. ในช่วงหลัง ๆ นักเรียนสามารถบอกได้ว่าคำถามท้ายชุดฝึกการอ่านในแต่ละข้อคือคำถามประเภทใด เช่นเมื่อนักเรียนเจอข้อที่ต้องคาดเดา นักเรียนก็จะพูดคุยกันว่าข้อนี้เป็นการคาดเดา และพูดถึงเนื้อเรื่องที่น่ามาใช้ในการช่วยคาดเดาได้อย่างมีเหตุมีผล

อภิปรายผล

ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. จากการศึกษาความสามารถในการอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.71 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.29 โดยความสามารถในการใช้กลวิธีทั้งสี่ของ Reciprocal Teaching ของนักเรียนในการทำชุดฝึกการอ่านจับใจความ มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 ทั้งสี่กลวิธี โดยมีความสามารถในการสร้างความกระจ่างสูงสุด ($\bar{X} = 91.07$) ตามมาด้วย การตั้งคำถาม ($\bar{X} = 89.95$) การคาดเดา ($\bar{X} = 85.71$) และการสรุป ($\bar{X} = 83.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่าในภาพรวมมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.57 ถึง 98.21 ทั้งนี้การเรียนแบบ Reciprocal Teaching ได้ถูกออกแบบมาให้ นักเรียนได้ทำกิจกรรมการอ่านในกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 3-4 คน ทำให้คะแนนของความสามารถในการอ่านจับใจความของนักเรียนไม่ห่างกันมากนักเนื่องจากนักเรียนต้องมีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันอยู่ตลอดเวลา โดยใช้กลวิธีทั้งสี่ของ Reciprocal Teaching เป็นหัวข้อหลักในการพูดคุย ซึ่งรายงานการวิจัยที่จัดทำขึ้นโดย National Reading Panel (2000) ได้กล่าวไว้ว่าบทสนทนาที่นักเรียนให้ความร่วมมือในการโต้ตอบนั้นมีประสิทธิภาพอย่างมากในการพัฒนาการอ่านจับใจความ หนึ่งในตัวอย่างที่เห็นได้ชัดว่าบทสนทนายระหว่างที่นักเรียนเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการเรียนรู้คือ นักเรียนคนหนึ่งพยายามจะหาคำตอบของคำถามประเภทการสรุป และไม่แน่ใจว่าคำตอบใดคือคำตอบที่ถูกต้องเพราะคำตอบไม่ได้เป็นคำตอบที่เอามาจากตัวเรื่องโดยตรง เมื่อนักเรียนคนนี้อธิบายเหตุผลในการเลือกคำตอบให้นักเรียนอีกคนหนึ่งฟัง นักเรียนคนที่สองก็โยนคำถามถามเพื่อนว่า วัตถุประสงค์ของเรื่องที่เราอ่านคืออะไร แสดงให้เห็นว่าบทสนทนาช่วยให้นักเรียนได้สวมบทบาทของผู้นำการสอนทำให้นักเรียนได้ใช้ความคิด และช่วยกันทำ

ความเข้าใจกับเรื่องที้อ่าน อย่างไรก็ตามมีนักเรียนจำนวน 1 คนที่ความสามารถในการอ่านไม่ผ่านเกณฑ์ ทั้งนี้ก็เพราะนักเรียนมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยที่ไม่ดีเท่าใดนัก ทำให้ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน ส่งผลให้ความสามารถทางการอ่านจับใจความอยู่ในระดับปานกลาง

ในด้านการใช้กลวิธีทั้งสี่ นักเรียนมีความสามารถในการสร้างความกระจ่างสูงที่สุด ($\bar{X} = 91.07$) ตามมาด้วย การตั้งคำถาม ($\bar{X} = 89.95$) การคาดเดา ($\bar{X} = 85.71$) และการสรุป ($\bar{X} = 83.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่าในภาพรวมมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 78.57 ถึง 98.21 การใช้กลวิธีทั้งสี่ได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ ทั้งนี้ในช่วงแรกของการทดลอง ครูเป็นผู้อธิบายความหมายของกลวิธีต่างๆ และสอนให้นักเรียนใช้กลวิธีเหล่านี้ผ่านการสาธิตการใช้กลวิธีเหล่านี้ ทำให้นักเรียนได้เข้าใจการนำกลวิธีทั้งสี่มาใช้ในการอ่านมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการรายงานการวิจัยของ ฟิลด์ิง และ เพียร์สัน (Fielding & Pearson, 1994) ที่ได้กล่าวว่าการสาธิตการใช้กลวิธีต่างๆ ให้นักเรียนดูถือเป็นส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ นักเรียน Middle School จากโรงเรียนสถานศึกษานานาชาติทุกคนมีคอมพิวเตอร์พกพาที่โรงเรียนแจกให้นักเรียนนำมาใช้ในห้องเรียนและใช้ทำการบ้าน ดังนั้นนักเรียนทุกคนจึงมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์และอินเทอร์เน็ตที่ดี ซึ่งในการเรียนทุกๆ ครั้งนักเรียนสามารถใช้คอมพิวเตอร์ในการค้นหาคำศัพท์ และค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในหัวข้อที่ตนเองยังสงสัย ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นปัจจัยหนึ่งในการทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการสร้างความกระจ่างได้ อย่างไรก็ตามบทสนทนายังคงมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ เพราะเป็นการช่วยให้นักเรียนอธิบายกระบวนการคิดของตนเองออกมา ซึ่งในบางครั้งการพูดออกมาให้ตัวเองและคนอื่นได้ยินก็สามารถทำให้นักเรียนเข้าใจกระบวนการคิดของตนเองมากขึ้น และรู้ว่าสิ่งใดที่ต้องแก้ไขหรือปรับเปลี่ยน เช่น มีเด็กนักเรียนคนหนึ่งได้อธิบายการเลือกคำตอบของตนเองให้เพื่อนอีกคนหนึ่งทีเลือกตอบคนละข้อ และเมื่อตนเองได้อธิบายโดยการพูดออกมาดังๆ ก็ทำให้ตนเองเปลี่ยนคำตอบ เพราะในระหว่างที่ตนเองพูดออกมานั้นนักเรียนได้เกิดกระบวนการความคิดที่ถูกกลั่นกรองมากขึ้น ส่งผลให้มีความเข้าใจในเรื่องมากขึ้น

2. จากการศึกษาความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีความสามารถระดับสูงจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 100 โดยรวมนักเรียนมีพฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย = 4.04 S.D. = 0.72) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับจากมากไปน้อย พบว่า พฤติกรรมที่กล่าวว่า ฉันสามารถบอกได้ว่าฉันไม่เข้าใจอะไรระหว่างที่เรียน (คะแนนเฉลี่ย = 4.43 S.D. = 0.53) ฉันตั้งเป้าหมายในการเรียนด้วยตัวของตัวเอง และ มีค่าเฉลี่ยที่สูงสุด (คะแนนเฉลี่ย = 4.43 S.D. = 0.79) ตามมาด้วย พฤติกรรมที่กล่าวว่า ฉันหาข้อมูลต่างๆ เพื่อช่วยให้ฉันเข้าใจในสิ่งที่เรียนมากขึ้น (คะแนนเฉลี่ย = 4.29 S.D. = 0.49) ฉันถามคำถามเวลาที่ฉันไม่แน่ใจ ($\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.76) ฉันทำงานเสร็จตามเวลาที่ครูกำหนด (คะแนนเฉลี่ย = 4.29 S.D. = 0.76) ฉันพยายามทำความเข้าใจในสิ่งที่ฉันทำผิดในงานของฉัน (คะแนนเฉลี่ย = 4.00 S.D. = 0.82) ฉันนำสิ่งที่เรียนไปใช้นอกห้องเรียน (คะแนนเฉลี่ย = 3.86

S.D. = 0.69) ค้นหาข้อมูลและความรู้ต่างๆเพิ่มเติมจากที่ครูสอนในห้องเรียน (คะแนนเฉลี่ย = 3.86 S.D. = 0.90) ฉันทลองใช้หลายวิธีในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง (คะแนนเฉลี่ย = 3.57 S.D. = 0.98) ฉันทำบันทึกว่าฉันต้องทำอะไรบ้างเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของฉัน (คะแนนเฉลี่ย = 3.43 S.D. = 0.53)

การเรียนแบบ Reciprocal Teaching เป็นการเรียนโดยการใช้กลวิธีทั้ง 4 เพื่อให้นักเรียนกลายเป็นคนที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง (Montague, 1993) เพราะในท้ายที่สุด นักเรียนจะต้องผลิตทำหน้าที่เป็นครูที่ต้องเปิดบทสนทนา และนำบทสนทนาไปในทิศทางที่ถูกต้อง กระบวนการของการส่งต่อหน้าที่ของครูไปยังนักเรียนทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบสูงขึ้นในห้องเรียน และในขณะเดียวกันเรียนรู้ที่จะพึ่งพาตนเองในการแก้ปัญหาต่างๆ กลวิธีทั้งสี่ยังช่วยให้นักเรียนเกิดความรู้เท่าทันกระบวนการการอ่านของตนเอง ทำให้นักเรียนมีความสามารถที่จะเรียนรู้แบบนำตนเองได้ เพราะเมื่อนักเรียนรู้ว่าตนเองไม่เข้าใจอะไรหรือติดขัดตรงจุดใด ก็จะหาวิธีที่ช่วยแก้ปัญหาทำให้สามารถดำเนินการต่อเองได้ อย่างไรก็ตามลักษณะการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนแต่ละคนก็จะแตกต่างกันไป เช่น นักเรียนบางคนชอบใช้วิธีการไฮไลท์คำศัพท์ต่างๆที่ไม่รู้จักระหว่างที่อ่าน และใช้คอมพิวเตอร์ช่วยหาความหมายครั้งเดียวในตอนจบ ในขณะที่นักเรียนบางคนชอบที่จะคาดเดาความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ จากเนื้อเรื่อง แล้วค่อยใช้เครื่องมืออื่น ๆ ในการช่วยแปลทีหลัง ไม่ว่าจะอย่างไรการที่นักเรียนเรียนรู้ว่าเทคนิคการเรียนรู้แบบใดที่เป็นประโยชน์ที่สุดกับตัวนักเรียนเองก็ถือว่านักเรียนมีความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองได้

3. จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนนานาชาติหลังเรียนอ่านจับใจความ โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า นักเรียนมีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 71.43 และมีนักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 โดยความสามารถในการใช้กลวิธีการตั้งคำถาม การสร้างความชัดเจน และการสรุปของ Reciprocal Teaching ของนักเรียนในการทำทดสอบผลสัมฤทธิ์มีคะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 แต่การใช้กลวิธีการคาดเดาของนักเรียนในการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์มีคะแนนต่ำกว่าร้อยละ 80 โดยมีความสามารถในการสรุป (คะแนนเฉลี่ย = 92.86) ได้ดีที่สุด ตามมาด้วย การตั้งคำถาม และการสร้างความชัดเจน (คะแนนเฉลี่ย = 80.00) และการคาดเดา (คะแนนเฉลี่ย = 76.19) เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคล พบว่าในภาพรวมมีคะแนนคิดเป็นร้อยละ 46.67 ถึง 100 ทั้งนี้การที่นักเรียนส่วนใหญ่มีคะแนนผ่านเกณฑ์สื่อให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านจับใจความด้วยตนเอง หลังจากการเรียนรู้กลวิธีในการอ่านของการสอนแบบ Reciprocal Teaching อย่างไรก็ตามมีนักเรียนจำนวน 2 คนที่มีคะแนนไม่ผ่านเกณฑ์ คือนักเรียนลำดับที่ 1 ซึ่งมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 66.7 และนักเรียนลำดับที่ 4 ซึ่งมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 44.67 ทำให้คะแนนเฉลี่ยร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละของชุดฝึกการอ่านจับใจความโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching อยู่ 7.39 คะแนน

นักเรียนลำดับที่ 1 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของชุดฝึกการอ่านจับใจความ 85.71 อย่างไรก็ตามคะแนนผลสัมฤทธิ์ร้อยละของนักเรียนคือ 66.7 สิ่งที่ทำให้นักเรียนคนนี้มีคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นเพราะนักเรียนมีความตั้งใจและพยายามในการเรียนรู้ ถึงแม้ว่านักเรียนจะเกิดการเรียนรู้ช้ากว่านักเรียนคนอื่นๆ นักเรียนลำดับที่ 1 มักจะคอยถามคำถาม และหาข้อมูลในสิ่งที่ตนเองไม่

เข้าใจและจดสิ่งเหล่านั้นเอาไว้ในชุดฝึกอ่าน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน และเมื่อมีการแลกเปลี่ยนบทสนทนาระหว่างการเรียนรู้ นักเรียนสามารถตั้งเนื้อหา และข้อมูลต่างๆ ในบทความมาพูดคุยในกลุ่มได้โดยไม่ต้องพลิกกระดาษกลับไปดู ในขณะที่นักเรียนคนอื่นมีการพลิกหน้ากระดาษกลับไปดูรายละเอียดต่างๆ บางเมื่อมีการพูดคุยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนลำดับที่ 1 มีความสามารถในการใช้กลวิธีที่สิ่งได้ตั้งใจทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจสิ่งที่อ่านได้อย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม เมื่อนักเรียนได้ทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ คะแนนร้อยละของนักเรียนอยู่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้ ด้วยเหตุและปัจจัยที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ออกมาดังนี้

1) พาลินซาร์ และ บราวน์ (Palincsar & Brown , 1986: 772) ได้ออกแบบเทคนิคการสอนแบบ Reciprocal Teaching ให้ใช้ในลักษณะการเรียนรู้แบบกลุ่ม โดยมีนักเรียนในกลุ่มผลัดกันทำหน้าที่ของผู้นำบทเรียน แต่เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ บรรยากาศในการเรียนรู้ไม่เกิดขึ้นในลักษณะกลุ่ม เพราะนักเรียนจะต้องทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ด้วยตัวเอง โดยไม่มีการพูดคุยใด ๆ ซึ่งอาจจะทำให้กระบวนการอ่านจับใจความของนักเรียนไม่เหมือนเดิม เพราะนักเรียนไม่มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกลั่นกรองความคิดของตนเองอย่างที่เคยได้ทำระหว่างทุกชุดฝึกการอ่านจับใจความ ทั้งนี้ความมั่นใจของนักเรียนก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักเรียนไม่สามารถทำคะแนนได้ดีในชุดแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ เพราะการมีบทสนทนาให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจกับความคิดของตนเองมากขึ้นเมื่อเพื่อนในกลุ่มสนับสนุนความคิดและมีความเห็นในเรื่องต่างๆ ตรงกัน ซึ่งการที่นักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์โดยไม่มีแรงสนับสนุนจากเพื่อน ๆ อาจจะทำให้นักเรียนไม่มีความมั่นใจในความคิดของตนเองอย่างเช่นเคย

2) การทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ นักเรียนมีเวลาในการทำเพียง 65 นาที ซึ่งเวลาที่จำกัดอาจจะสามารถทำให้นักเรียนลำดับที่ 1 ที่มีความตั้งใจเต็มที่ที่จะทำข้อสอบให้เสร็จ ทั้งนี้ นักเรียนลำดับที่ 1 เป็นนักเรียนที่ตั้งใจเรียน แต่ทำงานช้ากว่านักเรียนคนอื่น ๆ เพราะชอบที่จะหาข้อมูลจนตนเองเข้าใจอย่างถ่องแท้ ด้วยเหตุนี้ นักเรียนจึงไม่สามารถทำคะแนนได้ดีเท่ากับตอนที่ทำชุดฝึกการอ่านจับใจความโดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching

นอกจากนี้ นักเรียนลำดับที่ 4 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละของชุดฝึกการอ่านจับใจความ 80.36 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ร้อยละ 46.67 ซึ่งสิ่งที่ทำให้นักเรียนคนนี้มีคะแนนไม่ต่ำกว่าเกณฑ์ คือ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นเพราะนักเรียนมีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนบทสนทนา ทำให้นักเรียนพอจับใจความของเรื่องที่อ่านได้ แม้นักเรียนมักจะไม่ได้ตั้งใจ และมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย อย่างไรก็ตาม เมื่อนักเรียนทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ นักเรียนต้องพึ่งพาตนเองในการทำแบบทดสอบ ทำให้นักเรียนมีคะแนนออกมาต่ำกว่าเกณฑ์ที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้

4. จากการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้ต่อการเรียนแบบ Reciprocal Teaching พบว่า ความพึงพอใจโดยรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.24$ S.D. = 0.83) โดยมีด้านเจตคติต่อการใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความ ($\bar{X} = 4.33$ S.D. = 0.80) มีระดับความพึงพอใจสูงสุด ตามมาด้วยด้านกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.29$ S.D. = 0.76) และด้านพัฒนาการเรียนของนักเรียน

(\bar{X} = 4.20 S.D. = 0.87) ทั้งนี้ชุดฝึกการอ่านจับใจความ ได้ถูกสร้างขึ้นให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย โดยเลือกเนื้อเรื่องที่มีความน่าสนใจ หลากหลายประเภท และไม่จำกัดอยู่กับเรื่องที่เขียนขึ้นมากจากมุมมองของคนไทยเพียงอย่างเดียว รวมทั้งการเรียนแบบ Reciprocal Teaching เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พูดคุยกันระหว่างเรียน และใช้คอมพิวเตอร์ได้อย่างอิสระ ทำให้เกิดบรรยากาศที่ตึงเครียด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ประโยชน์ คุปกาญจนกุล (2553:132) ที่ว่า บรรยากาศในการเรียนการสอน มีอิทธิพลต่อเจตคติของผู้เรียนในการเรียน การจัดการเรียนการสอนที่สนุกสนานส่งผลต่อสุขภาพจิตที่ดี ทำให้ผู้เรียนมีความตั้งใจ ใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเต็มที่

ข้อค้นพบจากการวิจัย

การเรียนอ่านจับใจความภาษาไทย โดยใช้การสอนแบบ Reciprocal Teaching สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความภาษาไทย และความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนโรงเรียนนานาชาติได้ดีขึ้น เพราะเป็นการสอนที่มีกลวิธีที่ช่วยให้นักเรียนตระหนักถึงกระบวนการความคิดของตนเองระหว่างที่อ่าน ทำให้นักเรียนมีแนวทางในการอ่านและมีความสามารถที่จะเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งตามปกติแล้วนักเรียนจะไม่ค่อยใส่ใจกับวิชาภาษาไทยมากนัก เพราะนักเรียนมองว่าภาษาไทยเป็นวิชาที่ยาก เนื่องจากนักเรียนส่วนใหญ่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร การที่นักเรียนได้เรียนการอ่านจับใจความแบบ Reciprocal Teaching และการที่ผู้วิจัยได้นำเอาเทคนิคการเรียนรู้แบบนำตนเองมาใช้กับนักเรียน นักเรียนมีความเข้าใจและสามารถพัฒนาการอ่านได้ดียิ่งขึ้น

ชุดฝึกการอ่านจับใจความก็ช่วยทำให้การเรียนรู้มีความน่าสนใจมากขึ้น เพราะเป็นชุดฝึกการอ่านจับใจความที่รวบรวมการเขียนหลาย ๆ ประเภทที่นักเรียนสามารถเชื่อมโยงได้มากกว่าการเขียนในหนังสือแบบฝึกหัดภาษาไทยที่จัดทำขึ้นให้กับนักเรียนในโรงเรียนไทยโดยตรง ซึ่งจะมีเนื้อหาที่ห่างไกลวัฒนธรรมของเด็กนักเรียนนานาชาติ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงคิดว่าการเรียนภาษาไทย โดยการสอนแบบ Reciprocal Teaching และการใช้ชุดฝึกการอ่านจับใจความสามารถนำไปใช้กับห้องเรียนภาษาไทยในโรงเรียนนานาชาติอื่น ๆ ได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

ครูผู้สอนที่จะทำการสอนแบบ Reciprocal Teaching ควรทำความเข้าใจกับกลวิธีทั้งสี่อย่างถ่องแท้ เพราะครูผู้สอนจะมีหน้าที่ในการสาธิตการใช้กลวิธีต่าง ๆ เพื่อทำให้นักเรียนเข้าใจถึงหลักการการใช้กลวิธีนั้น ๆ ก่อนที่จะส่งมอบบทบาทของครูให้กับนักเรียน ในขณะเดียวกันเนื้อหาของเรื่องในชุดฝึกการอ่านจับใจความจะเหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของกลุ่มเป้าหมายที่จะช่วยทำให้นักเรียนเกิดความสนใจต่อการอ่านจับใจความภาษาไทยมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านจับใจความและความสามารถในการเรียนรู้แบบนำตนเอง โดยใช้การสอนแบบ Reciprocal Teaching กับวิธีสอนตามรูปแบบอื่น เพื่อศึกษาว่าผลที่ได้รับมีความแตกต่างกันอย่างไร

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย
- ชวาล แพร์ตันกุล. (2546). *ความรู้และการรับรู้*. (พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- ฐานิยา อมรพลัง. (2548). *การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้หลักภาษาไทย เรื่อง ไตรยางศ์ ด้วยแบบฝึก เกมและเพลงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญเรียง ขจรศิลป์. (2543). *วิธีวิจัยทางการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: พี.เอ็น.การพิมพ์.
- ประโยชน์ คุปต์การญานกุล. (2532). *การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสาเหตุของประสิทธิภาพการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครู*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ผะอบ โปษะกฤษณะ. (2541). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย การเขียน-การอ่าน-การพูด-การฟัง และ ราชศัพท์*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: บำรุงสาส์น.
- ยุวดี อยู่สบาย. (2552). *ผลการใช้การสอนอ่านแบบ Reciprocal Teaching ต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย*. (วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- คิระพร ภูพันธ์ . (2548). *ปัจจัยที่เป็นสาเหตุและผลของความพร้อมในการเรียนรู้แบบนำตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา*. กรุงเทพมหานคร : ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์ไทย.
- สมปรารถนา รัตนกุล. (2541). *การศึกษาทดลองการใช้เทคนิคการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาทกันระหว่างครูกับผู้เรียนในการสอนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ*. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานและมาตรฐานการศึกษา. (2546). *กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร.
- Allington, L.R. (2001). *What Really Matters for Struggling Readers: Designing Research-Based Interventions*. New York: Longman.
- Bacon, F. (2008). *Complete Essays*. New York, NY: Dover Publications.
- Dole, J., Duffy, G., Roehler, L., & Pearson, P. D. (1991). *Moving from the old to the new: Research on reading comprehension instruction*. *Review of Educational Research*, 61, 239-264.
- Fielding, L.G., and Pearson, P.D. (1994). *Synthesis of Research/ Reading Comprehension: What Works*. *Teaching for Understanding*, 51 (5), 62-68.

- Flavell, J. H. (1976). *Metacognitive aspects of problem solving*. In L. B. Resnick (Ed.), *The nature of intelligence* (pp. 231–235). Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum.
- Hogewood, R.H. (2004). *Building a Reading Bridge: The Impact of Reciprocal Teaching on Poor Readers in Ninth Grade Social Studies*. (Unpublished Doctoral dissertation). University of Maryland, College Park, Maryland.
- Knowles, M. S., et al. (1984). *Andragogy in action: Applying modern principles of adult education*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Lysynchuk, L.M., M. Pressley, and N.J. Vye. (1990). *Reciprocal Teaching Improves Standardized Reading-Comprehension Performance in Poor Comprehenders*. *The Elementary School Journal*, 90 (5), 469–481.
- Montague, M. (1993). *Student-Centered or Strategy-Centered Instruction: What Is Our Purpose?* *Journal of Learning Disabilities*, 26, 433–437.
- Montessori, M. (1964). *The Absorbent Mind*. Wheaton, IL: Theosophical Press.
- National Reading Panel (U.S). (2000). *Report of the National Reading Panel: Teaching children to read: an evidence-based assessment of the scientific research literature on reading and its implications for reading instruction : reports of the subgroups*. Washington, D.C.: National Institute of Child Health and Human Development, National Institutes of Health.
- Pearson, P. D., L.R. Roehler, J.A. Dole, and G.G. Duffy. (1992). *Developing Expertise in Reading Comprehension*. In S.J. Samuels and A.E. Farstrup, eds., *What in Reading Comprehension*, 2d ed. Newark, DE: International Reading Association.
- Palincsar, A.S., & Brown, A.L. (1986). *Interactive teaching to promote independent learning from text*. *The Reading Teacher*, 39(8), 771–777
- Pressley, M. (2000). What should comprehension instruction be the instruction of? In M. Kamil, P. Mosenthal, P. D. Pearson & R. Barr (Eds.), *Handbook of reading research* (Vol. III, pp. 545–561). Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum
- Reilly, Y., Parsons, J., & Bortolot, E. (2009). *Reciprocal Teaching in Mathematics*. *Mathematics of prime importance*, 8. Retrieved from Google Scholar.
- Sinatra, G. M., Brown, K. E., & Reynolds, R. E. (2002). *Implications of cognitive resource allocation for comprehension strategies instruction*. In C. C. Block & M. Pressley (Eds.), *Comprehension instruction: Research-based best practices* (pp. 62–76). New York: Guilford